ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 8.10.2019
COM(2019) 453 final

2019/0211 (NLE)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

περί καθορισμού, για το 2020, των αλιευτικών δυνατοτήτων στη Μεσόγειο και στον Εύξεινο Πόντο για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική[1] («ο βασικός κανονισμός της ΚΑΠ») επιδιώκεται να εξασφαλιστεί η εκμετάλλευση των έμβιων υδρόβιων πόρων υπό βιώσιμες οικονομικές, περιβαλλοντικές και κοινωνικές συνθήκες. Σημαντικό εργαλείο για την επίτευξη των στόχων αυτών είναι ο ετήσιος καθορισμός αλιευτικών δυνατοτήτων. Όλοι οι κανονισμοί που καθορίζουν τις αλιευτικές δυνατότητες πρέπει να περιορίζουν την αλίευση των ιχθυαποθεμάτων σε επίπεδα που συνάδουν με τους γενικούς στόχους της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΚΑΠ).

Στόχος της παρούσας πρότασης είναι να καθοριστούν οι αλιευτικές δυνατότητες για ορισμένα αποθέματα και ομάδες αποθεμάτων στη Μεσόγειο και τον Εύξεινο Πόντο.

Μετά την έγκριση και την έναρξη ισχύος του πολυετούς σχεδίου για τα βενθοπελαγικά αποθέματα στη δυτική Μεσόγειο θάλασσα[2], η παρούσα πρόταση καθορίζει τις αλιευτικές δυνατότητες για τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη της εν λόγω περιοχής (Ισπανία, Γαλλία και Ιταλία), εκφραζόμενες σε μέγιστη επιτρεπόμενη αλιευτική προσπάθεια.

Η παρούσα πρόταση καθορίζει επίσης αλιευτικές δυνατότητες από συμφωνίες που έχουν συναφθεί στο πλαίσιο της Γενικής Επιτροπής Αλιείας για τη Μεσόγειο (ΓΕΑΜ), μιας περιφερειακής οργάνωσης διαχείρισης της αλιείας που είναι αρμόδια για τη διατήρηση και τη διαχείριση των έμβιων θαλάσσιων πόρων στη Μεσόγειο και τον Εύξεινο Πόντο. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μέλος της ΓΕΑΜ, από κοινού με τη Βουλγαρία, την Κροατία, την Κύπρο, τη Γαλλία, την Ελλάδα, την Ιταλία, τη Μάλτα, τη Ρουμανία, τη Σλοβενία και την Ισπανία. Τα μέτρα που εγκρίνονται στο πλαίσιο της ΓΕΑΜ είναι δεσμευτικά για τα μέλη της.

Τέλος, όσον αφορά τον Εύξεινο Πόντο, η παρούσα πρόταση θεσπίζει μια αυτόνομη ποσόστωση για την παπαλίνα, προκειμένου να διατηρηθεί το σημερινό επίπεδο θνησιμότητας λόγω αλιείας. Για το καλκάνι, η πρόταση ενσωματώνει το συνολικό επιτρεπόμενο αλίευμα (TAC) και τις ποσοστώσεις που έχει θεσπίσει η ΓΕΑΜ.

Απώτερος στόχος είναι να ανέλθουν και να διατηρηθούν αποθέματα σε επίπεδα που επιτρέπουν να επιτευχθεί η μέγιστη βιώσιμη απόδοση (MBA). Ο στόχος αυτός έχει ενσωματωθεί ρητά στον βασικό κανονισμό της ΚΑΠ, του οποίου το άρθρο 2 παράγραφος 2 προβλέπει ότι αυτός ο στόχος «θα επιτευχθεί έως το 2015, όπου είναι δυνατόν, και [...] μέχρι το 2020 το αργότερο για όλα τα αποθέματα.» Αυτό αντανακλά τη δέσμευση που ανέλαβε η Ένωση όσον αφορά τα συμπεράσματα της παγκόσμιας διάσκεψης κορυφής για την αειφόρο ανάπτυξη στο Γιοχάνεσμπουργκ το 2002 και το συναφές σχέδιο εφαρμογής. Από την άλλη πλευρά, λόγω της εγγύτητας της προθεσμίας του 2020 και των πολύ σημαντικών μειώσεων

[1] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την κοινή αλιευτική πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1954/2003 και (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 και (ΕΚ) αριθ. 639/2004 του Συμβουλίου και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου, ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 22.

[2] Κανονισμός (ΕΕ) 2019/1022 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, για τη θέσπιση πολυετούς σχεδίου σχετικά με τις αλιευτικές δραστηριότητες εκμετάλλευσης βενθοπελαγικών αποθεμάτων στη δυτική Μεσόγειο Θάλασσα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014, ΕΕ L 172 της 26.6.2019, σ. 1.

της αλιευτικής προσπάθειας που θα συνεπαγόταν, οι διατάξεις του πολυετούς σχεδίου για τα βενθοπελαγικά αποθέματα στη δυτική Μεσόγειο θάλασσα αποσκοπούν στην επίτευξη θνησιμότητας λόγω αλιείας στο επίπεδο της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης (MBA) σε προοδευτική βάση με βαθμιαίες αυξήσεις έως το 2020, όπου είναι δυνατόν, και το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2025.

Μολονότι για πρώτη φορά προτείνεται αυτοτελής κανονισμός για τις αλιευτικές δυνατότητες τόσο για τη Μεσόγειο όσο και για τον Εύξεινο Πόντο, η άσκηση αλιευτικών δυνατοτήτων αντιπροσωπεύει έναν ετήσιο κύκλο διαχείρισης. Πράγματι, τα προηγούμενα έτη εγκρίθηκαν αλιευτικές δυνατότητες όσον αφορά τον Εύξεινο Πόντο[3] και την περιοχή της σύμβασης ΓΕΑΜ[4]. Για το 2020, πρέπει να καθοριστούν αλιευτικές δυνατότητες και για τα βενθοπελαγικά αποθέματα στη δυτική Μεσόγειο θάλασσα μετά την έγκριση και την έναρξη ισχύος του πολυετούς σχεδίου.

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Τα προτεινόμενα μέτρα έχουν καταρτιστεί σύμφωνα με τους στόχους και τους κανόνες της κοινής αλιευτικής πολιτικής.

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Τα προτεινόμενα μέτρα συνάδουν με την πολιτική της Ένωσης για την αειφόρο ανάπτυξη.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

- **Νομική βάση**

Νομική βάση της παρούσας πρότασης είναι το άρθρο 43 παράγραφος 3 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

- **Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)**

Η πρόταση εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο δ) της ΣΛΕΕ. Ως εκ τούτου, δεν εφαρμόζεται η αρχή της επικουρικότητας.

- **Αναλογικότητα**

Η πρόταση είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας για τους ακόλουθους λόγους: η ΚΑΠ είναι κοινή πολιτική. Σύμφωνα με το άρθρο 43 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ, αποτελεί αρμοδιότητα του Συμβουλίου η έκδοση μέτρων σχετικά με τον καθορισμό και την κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων.

Με τον προτεινόμενο κανονισμό του Συμβουλίου κατανέμονται αλιευτικές δυνατότητες στα κράτη μέλη. Έχοντας υπόψη τα άρθρα 16 και 17 του βασικού κανονισμού της ΚΑΠ, τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να κατανείμουν τις εν λόγω δυνατότητες μεταξύ αλιευτικών σκαφών που φέρουν τη σημαία τους όπως αυτά κρίνουν σκόπιμο. Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη διαθέτουν ευρεία διακριτική ευχέρεια στη λήψη αποφάσεων που σχετίζονται με το

[3] Κανονισμός (ΕΕ) 2018/2058 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2018, περί καθορισμού, για το 2019, των αλιευτικών δυνατοτήτων στον Εύξεινο Πόντο για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων (ΕΕ L 329 της 27.12.201, σ. 8)

[4] Κανονισμός (ΕΕ) 2019/124 του Συμβουλίου, της 30ής Ιανουαρίου 2019, σχετικά με τον καθορισμό, για το 2019, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων στα ενωσιακά ύδατα και, για τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη, σε ορισμένα μη ενωσιακά ύδατα (ΕΕ L 29 της 31.1.2019, σ. 1).

κοινωνικό και οικονομικό μοντέλο της επιλογής τους για την εκμετάλλευση των αλιευτικών δυνατοτήτων που τους έχουν διατεθεί.

Η πρόταση δεν έχει νέες δημοσιονομικές επιπτώσεις για τα κράτη μέλη.

- **Επιλογή του μέσου**

Η προτεινόμενη νομική πράξη είναι κανονισμός του Συμβουλίου.

Πρόκειται για πρόταση διαχείρισης της αλιείας βάσει του άρθρου 43 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ και σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Συμβουλίου.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Εκ των υστέρων αξιολογήσεις / έλεγχοι καταλληλότητας της ισχύουσας νομοθεσίας**

Άνευ αντικειμένου.

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Οι διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη πραγματοποιήθηκαν μέσω της ανακοίνωσης της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί όσον αφορά την κοινή αλιευτική πολιτική και τη διαβούλευση για τις αλιευτικές δυνατότητες το 2020[5].

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνωσίας**

Η αξιολόγηση της κατάστασης των αποθεμάτων στη Μεσόγειο και στον Εύξεινο Πόντο βασίζεται στις πλέον πρόσφατες εργασίες της Επιστημονικής, Τεχνικής και Οικονομικής Επιτροπής Αλιείας (ΕΤΟΕΑ), της επιστημονικής συμβουλευτικής επιτροπής αλιείας της ΓΕΑΜ και της ομάδας εργασίας της ΓΕΑΜ για τον Εύξεινο Πόντο (WGBS).

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού για τις αλιευτικές δυνατότητες προσδιορίζεται σαφώς από το άρθρο 43 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ.

Η πρόταση της Επιτροπής για τον βασικό κανονισμό της ΚΑΠ και για το πολυετές σχέδιο για την αλιεία βενθοπελαγικών ειδών στη δυτική Μεσόγειο αναπτύχθηκε δεόντως βάσει εκτιμήσεων επιπτώσεων[6]. Ένα από τα κύρια μέσα του βασικού κανονισμού της ΚΑΠ για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 2 του εν λόγω κανονισμού είναι ο καθορισμός αλιευτικών δυνατοτήτων. Όσον αφορά το πολυετές σχέδιο, εισήγαγε καθεστώς αλιευτικής προσπάθειας για την αντιμετώπιση του προβλήματος της υπεραλίευσης στην αλιεία βενθοπελαγικών ειδών στη δυτική Μεσόγειο.

Όσον αφορά τις αλιευτικές δυνατότητες που έχει καθορίσει η ΓΕΑΜ τόσο στη Μεσόγειο όσο και στον Εύξεινο Πόντο η παρούσα πρόταση ουσιαστικά υλοποιεί μέτρα που έχουν

[5] Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί όσον αφορά την κοινή αλιευτική πολιτική και τη διαβούλευση για τις αλιευτικές δυνατότητες το 2020, COM/2019/274 final.

[6] SEC(2011)891 τελικό της 13.7.2011 και SWD(2018)59 και 60 final, της 8.3.2018, αντίστοιχα.

συμφωνηθεί σε διεθνές επίπεδο. Στοιχεία που αφορούν την αξιολόγηση του δυνητικού αντίκτυπου των αλιευτικών δυνατοτήτων αντιμετωπίζονται κατά τη φάση της προετοιμασίας και της πραγματοποίησης διεθνών διαπραγματεύσεων στο πλαίσιο των οποίων οι αλιευτικές δυνατότητες της Ένωσης συμφωνούνται με τρίτα μέρη.

Η πρόταση δεν αντικατοπτρίζει μόνο βραχυπρόθεσμους προβληματισμούς, αλλά και μια πιο μακροπρόθεσμη προσέγγιση σταδιακής προσαρμογής του επιπέδου αλίευσης σε μακροπρόθεσμα βιώσιμα επίπεδα.

- **Καταλληλότητα και απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου**

Άνευ αντικειμένου.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Άνευ αντικειμένου.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Η παρούσα πρόταση θα εφαρμοστεί σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής. Η παρακολούθηση και η συμμόρφωση θα διασφαλιστούν σύμφωνα με τους κανόνες του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου.

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Η πρόταση καθορίζει για το 2020 τις αλιευτικές δυνατότητες των κρατών μελών για ορισμένα αποθέματα και ομάδες αποθεμάτων στη Μεσόγειο και τον Εύξεινο Πόντο. Οι αλιευτικές δυνατότητες περιλαμβάνουν ιδίως:

1. καθεστώς αλιευτικής προσπάθειας για τράτες που εκμεταλλεύονται βενθοπελαγικά αποθέματα στη δυτική Μεσόγειο θάλασσα. Το νέο πολυετές σχέδιο για την αλιεία βενθοπελαγικών ειδών στη δυτική Μεσόγειο τέθηκε σε ισχύ στις 16 Ιουλίου 2019. Σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω σχεδίου, το Συμβούλιο καθορίζει κάθε έτος μια μέγιστη επιτρεπόμενη αλιευτική προσπάθεια για κάθε ομάδα αλιευτικής προσπάθειας ανά κράτος μέλος και για τις ομάδες αποθεμάτων που ορίζονται στο παράρτημα Ι του σχεδίου. Για το πρώτο έτος εφαρμογής του σχεδίου, η μέγιστη επιτρεπόμενη αλιευτική προσπάθεια πρέπει να μειωθεί κατά 10 % σε σύγκριση με τη γραμμή βάσης (από την 1η Ιανουαρίου 2015 έως την 31η Δεκεμβρίου 2017), η οποία υπολογίζεται από κάθε κράτος μέλος για κάθε ομάδα αλιευτικής προσπάθειας ή γεωγραφική υποπεριοχή·
2. μέτρα που έλαβε η ΓΕΑΜ και ισχύουν στη Μεσόγειο θάλασσα. Τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν: περίοδο απαγόρευσης για το ευρωπαϊκό χέλι σε ολόκληρη τη Μεσόγειο θάλασσα (γεωγραφικές υποπεριοχές 1 έως 27) και όρια αλιευμάτων και αλιευτικής προσπάθειας για μικρά πελαγικά αποθέματα στην Αδριατική θάλασσα (γεωγραφικές υποπεριοχές 17 και 18). Τα μέτρα αυτά εγκρίθηκαν στην ετήσια σύνοδο της ΓΕΑΜ το 2018. Επιπλέον, η πρόταση περιλαμβάνει όρια αλιευτικής προσπάθειας για τα βενθοπελαγικά αποθέματα στην Αδριατική θάλασσα

(γεωγραφικές υποπεριοχές 17 και 18), τα οποία θα εγκριθούν στην ετήσια σύνοδο της ΓΕΑΜ 2019 που θα διεξαχθεί από τις 4 έως τις 8 Νοεμβρίου 2019. Τα μέτρα αυτά εκκρεμούν διότι η ετήσια συνεδρίαση της ΓΕΑΜ δεν έχει ακόμη πραγματοποιηθεί, και γι' αυτό σημειώνονται στην παρούσα πρόταση ως *«pm» (pro memoria)* (προς υπόμνηση). Θα επικαιροποιούνται μετά την έγκρισή τους από την ΓΕΑΜ.

3. αλιευτικές δυνατότητες στον Εύξεινο Πόντο. Σε αυτές περιλαμβάνονται: α) αυτόνομη ποσόστωση για την παπαλίνα βάσει επιστημονικών συμβουλών σύμφωνα με τις οποίες είναι αναγκαίο να διατηρηθεί το σημερινό επίπεδο θνησιμότητας λόγω αλιείας για να εξασφαλιστεί η βιωσιμότητα του αποθέματος· β) τα συνολικά επιτρεπόμενα αλιεύματα (TAC) και η κατανομή ποσοστώσεων για το καλκάνι στο πλαίσιο ενός νέου πολυετούς σχεδίου διαχείρισης για την αλιεία καλκανιού που θα εγκριθεί κατά την ετήσια σύνοδο της ΓΕΑΜ 2019. Τα TAC και οι ποσοστώσεις για το καλκάνι σημειώνονται ως *«pm»* στην πρόταση, εν αναμονή της έγκρισης από την ΓΕΑΜ.

2019/0211 (NLE)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

περί καθορισμού, για το 2020, των αλιευτικών δυνατοτήτων στη Μεσόγειο και στον Εύξεινο Πόντο για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 43 παράγραφος 3,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το άρθρο 43 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ προβλέπει ότι το Συμβούλιο, μετά από πρόταση της Επιτροπής, εκδίδει μέτρα σχετικά με τον καθορισμό και την κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων.

(2) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[7],τα μέτρα διατήρησης πρέπει να εγκρίνονται σύμφωνα με τις διαθέσιμες επιστημονικές, τεχνικές και οικονομικές γνωμοδοτήσεις, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, εκθέσεων της Επιστημονικής, Τεχνικής και Οικονομικής Επιτροπής Αλιείας («ΕΤΟΕΑ»).

(3) Η θέσπιση μέτρων για τον καθορισμό και την κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων, συμπεριλαμβανομένων ορισμένων όρων που συνδέονται λειτουργικά με αυτές, κατά περίπτωση, εμπίπτει στις αρμοδιότητες του Συμβουλίου. Το άρθρο 16 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 ορίζει ότι οι αλιευτικές δυνατότητες καθορίζονται σύμφωνα με τους στόχους της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής («ΚΑΠ») που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού. Το άρθρο 16 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 ορίζει ότι η κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ κρατών μελών θα πρέπει να πραγματοποιείται κατά τρόπο που να διασφαλίζει τη σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων κάθε κράτους μέλους για κάθε απόθεμα ιχθύων ή τύπο αλιείας.

(4) Το άρθρο 16 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 προβλέπει ότι για τα αποθέματα που υπόκεινται σε ειδικά πολυετή σχέδια, οι αλιευτικές δυνατότητες θα πρέπει να καθορίζονται σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται στα εν λόγω σχέδια.

(5) Το πολυετές πρόγραμμα για την αλιεία βενθοπελαγικών αποθεμάτων στη δυτική Μεσόγειο θάλασσα θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/1022 του Ευρωπαϊκού

[7] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την κοινή αλιευτική πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1954/2003 και (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 και (ΕΚ) αριθ. 639/2004 του Συμβουλίου και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 22)

Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[8] και τέθηκε σε ισχύ στις 16 Ιουλίου 2019. Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 του εν λόγω κανονισμού, οι αλιευτικές δυνατότητες για τα αποθέματα που απαριθμούνται στο άρθρο 1 του ίδιου κανονισμού θα πρέπει να καθορίζονται έτσι ώστε να επιτυγχάνεται θνησιμότητα λόγω αλιείας με τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση (MBA) σε προοδευτική και αυξητική βάση έως το 2020, όπου είναι δυνατόν, και το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2025. Οι αλιευτικές δυνατότητες πρέπει να εκφράζονται ως μέγιστη επιτρεπόμενη αλιευτική προσπάθεια και να καθορίζονται σύμφωνα με το καθεστώς αλιευτικής προσπάθειας που ορίζεται στο άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1022. Επομένως, για το 2020, η μέγιστη επιτρεπόμενη αλιευτική προσπάθεια θα πρέπει να μειωθεί κατά 10 % σε σύγκριση με τη γραμμή βάσης που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 4 του εν λόγω κανονισμού.

(6) Κατά την 42η ετήσια συνεδρίασή της το 2018, η Γενική Επιτροπή Αλιείας για τη Μεσόγειο (ΓΕΑΜ) εξέδωσε τη σύσταση GFCM/42/2018/1 με την οποία θεσπίζονται μέτρα διαχείρισης για το ευρωπαϊκό χέλι (*Anguilla anguilla L.*) στη Μεσόγειο (γεωγραφικές υποπεριοχές ΓΕΑΜ 1 έως 27). Τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν μια ετήσια περίοδο απαγόρευσης τριών διαδοχικών μηνών που θα καθοριστεί από κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με τους στόχους διατήρησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1100/2007[9], τα εθνικά σχέδιο διαχείρισης για το χέλι και τα χρονικά πρότυπα μετανάστευσης του χελιού στο κράτος μέλος. Η περίοδος απαγόρευσης θα εφαρμοστεί σε όλα τα θαλάσσια ύδατα της Μεσογείου και στα υφάλμυρα ύδατα, όπως οι εκβολές ποταμών, οι παράκτιες λιμνοθάλασσες και τα μεταβατικά ύδατα, σύμφωνα με τη σύσταση. Το μέτρο αυτό θα πρέπει να ενσωματωθεί στο δίκαιο της Ένωσης.

(7) Στη 42η ετήσια συνεδρίασή της το 2018, η ΓΕΑΜ ενέκρινε επίσης τη σύσταση GFCM/42/2018/8 η οποία καθορίζει όρια αλιευμάτων και αλιευτικής προσπάθειας για μικρά πελαγικά αποθέματα για τα έτη 2019, 2020 και 2021 στις γεωγραφικές υποπεριοχές 17 και 18 (Αδριατική θάλασσα). Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να ενσωματωθούν στο δίκαιο της Ένωσης. Τα ανώτατα όρια αλιευμάτων καθορίζονται αποκλειστικά και μόνο για ένα έτος και με την επιφύλαξη τυχόν άλλων μέτρων που θα θεσπιστούν στο μέλλον και κάθε πιθανού συστήματος κατανομής μεταξύ των κρατών μελών.

(8) Στην 43η ετήσια σύνοδό της το 2019, η ΓΕΑΜ ενέκρινε τη σύσταση GFCM/43/2019/xx για τη θέσπιση μέτρων διαχείρισης για τα βενθοπελαγικά αποθέματα στις γεωγραφικές υποπεριοχές 17 και 18 της ΓΕΑΜ (Αδριατική θάλασσα), η οποία εισήγαγε καθεστώς αλιευτικής προσπάθειας για ορισμένα βενθοπελαγικά αποθέματα. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να ενσωματωθούν στο δίκαιο της Ένωσης.

[Η αιτιολογική σκέψη, τα σχετικά άρθρα και τα παραρτήματα θα επικαιροποιηθούν μετά την ετήσια συνεδρίαση]

(9) Λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων του σλοβενικού στόλου και του αμελητέου αντικτύπου του στα αποθέματα των μικρών πελαγικών και βενθοπελαγικών αποθεμάτων, κρίνεται σκόπιμο να διατηρηθούν οι υφιστάμενες αλιευτικές πρακτικές και να διασφαλιστεί η πρόσβαση του σλοβενικού στόλου σε ελάχιστη ποσότητα

[8] Κανονισμός (ΕΕ) 2019/1022 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, για τη θέσπιση πολυετούς σχεδίου σχετικά με τις αλιευτικές δραστηριότητες εκμετάλλευσης βενθοπελαγικών αποθεμάτων στη δυτική Μεσόγειο Θάλασσα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014, ΕΕ L 172 της 26.6.2019, σ. 1.

[9] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1100/2007 του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2007, για τη θέσπιση μέτρων για την ανασύσταση του αποθέματος ευρωπαϊκού χελιού (ΕΕ L 248 της 22.9.2007, σ. 17).

μικρών πελαγικών ειδών και σε ελάχιστη ποσόστωση προσπάθειας για βενθοπελαγικά αποθέματα.

(10) Στην 43η ετήσια συνεδρίασή της το 2019, η ΓΕΑΜ ενέκρινε τη σύσταση GFCM/43/2019/xx για την τροποποίηση της σύστασης GFCM/41/2017/4 σχετικά με πολυετές σχέδιο διαχείρισης για την αλιεία καλκανιού στον Εύξεινο Πόντο (γεωγραφική υποπεριοχή 29 της ΓΕΑΜ). Η εν λόγω σύσταση εισάγει ένα ενημερωμένο περιφερειακό συνολικό επιτρεπόμενο αλίευμα (TAC) και ένα καθεστώς κατανομής ποσοστώσεων για το καλκάνι και περαιτέρω μέτρα διατήρησης για το συγκεκριμένο απόθεμα, ειδικότερα μια δίμηνη περίοδο απαγόρευσης και περιορισμό των ημερών αλιείας σε 180 ημέρες ετησίως. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να ενσωματωθούν στο δίκαιο της Ένωσης.

[Η αιτιολογική σκέψη, τα σχετικά άρθρα και τα παραρτήματα θα επικαιροποιηθούν μετά την ετήσια συνεδρίαση]

(11) Σύμφωνα με τις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις της ΓΕΑΜ, είναι αναγκαίο να διατηρηθεί το τρέχον επίπεδο θνησιμότητας λόγω αλιείας ώστε να εξασφαλιστεί η βιωσιμότητα του αποθέματος παπαλίνας στον Εύξεινο Πόντο. Συνεπώς, είναι σκόπιμο να συνεχιστεί ο καθορισμός αυτόνομης ποσόστωσης για το απόθεμα αυτό.

(12) Οι αλιευτικές δυνατότητες θα πρέπει να καθορίζονται με βάση τις διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, λαμβανομένων υπόψη των βιολογικών και κοινωνικοοικονομικών πτυχών, με παράλληλη εξασφάλιση της δίκαιης μεταχείρισης μεταξύ των αλιευτικών κλάδων, καθώς και με βάση τις γνώμες που διατυπώνονται κατά τη διαβούλευση με τους ενδιαφερόμενους φορείς.

(13) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 847/96[10] του Συμβουλίου θεσπίστηκαν συμπληρωματικοί όροι για την ετήσια διαχείριση των TAC, καθώς και διατάξεις όσον αφορά την ευελιξία για τα προληπτικά και τα αναλυτικά TAC, στα άρθρα 3 και 4 του εν λόγω κανονισμού. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του εν λόγω κανονισμού, το Συμβούλιο, κατά τον καθορισμό των TAC, πρέπει να αποφασίζει σε ποια αποθέματα δεν εφαρμόζονται τα άρθρα 3 ή 4 του εν λόγω κανονισμού, ιδίως με βάση τη βιολογική κατάσταση των αποθεμάτων. Πιο πρόσφατα, με το άρθρο 15 παράγραφος 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 θεσπίστηκε ο μηχανισμός ευελιξίας από έτος σε έτος για όλα τα αποθέματα που υπόκεινται σε υποχρέωση εκφόρτωσης. Επομένως, προκειμένου να αποφευχθεί η υπερβολική ευελιξία που θα υπονόμευε την αρχή της ορθολογικής και υπεύθυνης εκμετάλλευσης των θαλάσσιων βιολογικών πόρων, θα εμπόδιζε την επίτευξη των στόχων της ΚΑΠ και θα επιδείνωνε τη βιολογική κατάσταση των αποθεμάτων, τα άρθρα 3 και 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 847/96 θα πρέπει να εφαρμόζονται στα αναλυτικά TAC μόνο σε περίπτωση που δεν γίνεται χρήση της ευελιξίας από έτος σε έτος, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 15 παράγραφος 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013.

(14) Η χρήση αλιευτικών δυνατοτήτων που παρέχονται σε ενωσιακά αλιευτικά σκάφη και καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό διέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1224/2009[11] του Συμβουλίου, ιδίως τα άρθρα 33 και 34 του εν λόγω κανονισμού

---

[10] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 847/96 του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 1996, περί θεσπίσεως συμπληρωματικών όρων για την ετήσια διαχείριση των TAC και των ποσοστώσεων (ΕΕ L 115 της 9.5.1996, σ. 3).

[11] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2009, περί θεσπίσεως ενωσιακού συστήματος ελέγχου της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, τροποποιήσεως των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 847/96, (ΕΚ) αριθ. 2371/2002, (ΕΚ) αριθ. 811/2004, (ΕΚ) αριθ. 768/2005, (ΕΚ) αριθ. 2115/2005, (ΕΚ) αριθ. 2166/2005, (ΕΚ) αριθ. 388/2006, (ΕΚ) αριθ.

σχετικά με την καταγραφή των αλιευμάτων και της αλιευτικής προσπάθειας και την κοινοποίηση δεδομένων σχετικά με την εξάντληση των αλιευτικών δυνατοτήτων. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να προσδιοριστούν οι κωδικοί τους οποίους πρέπει να χρησιμοποιούν τα κράτη μέλη κατά την αποστολή δεδομένων στην Επιτροπή σχετικά με εκφορτώσεις αποθεμάτων που διέπονται από τον παρόντα κανονισμό.

(15) Για να αποφευχθεί η διακοπή των αλιευτικών δραστηριοτήτων και να διασφαλιστεί ο βιοπορισμός των αλιέων της Ένωσης, ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2020. Για λόγους επείγοντος, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να αρχίσει να ισχύει αμέσως μετά τη δημοσίευσή του,

(16) Οι αλιευτικές δυνατότητες θα πρέπει να χρησιμοποιούνται τηρουμένου πλήρως του δικαίου της Ένωσης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1
Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός καθορίζει για το 2020 τις αλιευτικές δυνατότητες που είναι διαθέσιμες στη Μεσόγειο και τον Εύξεινο Πόντο για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων.

Άρθρο 2
Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη που εκμεταλλεύονται τα ακόλουθα αποθέματα ιχθύων:

α) ευρωπαϊκό χέλι (*Anguilla anguilla L.*) στη Μεσόγειο θάλασσα, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 στοιχείο β)·

β) κόκκινη γαρίδα (*Aristeus antennatus*), κόκκινη γαρίδα βαθέων υδάτων (*Parapenaeus longirostris*), κόκκινη γιγαντογαρίδα (*Aristaeomorpha foliacea*), μπακαλιάρο μερλούκιο (*Merluccius merluccius*), καραβίδα (*Nephrops norvegicus*) και κουτσομούρα (*Mullus barbatus*) στη δυτική Μεσόγειο, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 στοιχείο γ)·

γ) γαύρο (*Engraulis encrasicolus*) και σαρδέλα (*Sardina pilchardus*) στην Αδριατική θάλασσα, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 στοιχείο δ)·

δ) μπακαλιάρο μερλούκιο (*Merluccius merluccius*), καραβίδα (*Nephrops norvegicus*), γλώσσα (*Solea solea*), κόκκινη γαρίδα βαθέων υδάτων (*Parapenaeus longirostris*) και κουτσομούρα (*Mullus barbatus*) στην Αδριατική Θάλασσα, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 στοιχείο δ)·

509/2007, (ΕΚ) αριθ. 676/2007, (ΕΚ) αριθ. 1098/2007, (ΕΚ) αριθ. 1300/2008, (ΕΚ) αριθ. 1342/2008 και καταργήσεως των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93, (ΕΚ) αριθ. 1627/94 και (ΕΚ) αριθ. 1966/2006 (ΕΕ L 343, 22.12.2009, σ. 1).

ε) παπαλίνα (*Sprattus sprattus*) και καλκάνι (*Psetta maxima*) στον Εύξεινο Πόντο, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 στοιχείο ε).

2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται επίσης στην ερασιτεχνική αλιεία, όπου αυτή αναφέρεται ρητά στις συναφείς διατάξεις.

Άρθρο 3
Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ορισμοί του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013. Επιπλέον, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) «διεθνή ύδατα»: τα ύδατα που δεν υπάγονται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία κανενός κράτους·

β) «ερασιτεχνική αλιεία»: οι αλιευτικές μη εμπορικές δραστηριότητες στο πλαίσιο των οποίων αλιεύονται θαλάσσιοι έμβιοι υδάτινοι πόροι για αναψυχή, τουρισμό ή άθληση·

γ) «συνολικό επιτρεπόμενο αλίευμα (TAC)»:

(i) σε τύπους αλιείας που υπόκεινται στην εξαίρεση από την υποχρέωση εκφόρτωσης που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφοι 4 έως 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, η ποσότητα αλιεύματος που μπορεί να εκφορτώνεται από κάθε απόθεμα ετησίως·

(ii) σε όλους τους άλλους τύπους αλιείας, η ποσότητα αλιεύματος που μπορεί να αλιεύεται από κάθε απόθεμα κατά τη διάρκεια ενός έτους·

δ) «ποσόστωση»: η αναλογία του TAC που διατίθεται στην Ένωση ή σε κράτος μέλος·

ε) «αυτόνομη ποσόστωση της Ένωσης»: όριο αλιευμάτων που κατανέμεται αυτόνομα στα αλιευτικά σκάφη της Ένωσης ελλείψει συμφωνημένου TAC·

στ) «αναλυτική ποσόστωση»: αυτόνομη ποσόστωση της Ένωσης για την οποία διατίθεται αναλυτική εκτίμηση·

ζ) «αναλυτική εκτίμηση»: ποσοτική αξιολόγηση των τάσεων που παρουσιάζει συγκεκριμένο απόθεμα, βασιζόμενη σε δεδομένα σχετικά με τη βιολογία και την εκμετάλλευση του αποθέματος, τα οποία η επιστημονική εξέταση έχει κρίνει ως ποιότητας επαρκούς για την παροχή επιστημονικών γνωμοδοτήσεων σχετικά με τις εναλλακτικές επιλογές για τα μελλοντικά αλιεύματα.

Άρθρο 4
Αλιευτικές ζώνες

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί ζωνών:

α) «γεωγραφικές υποπεριοχές της ΓΕΑΜ (Γενική Επιτροπή Αλιείας για τη Μεσόγειο)»: οι περιοχές που ορίζονται στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1343/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και το Συμβουλίου[12]·

[12] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1343/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με ορισμένες διατάξεις περί αλιείας στην περιοχή της συμφωνίας ΓΕΑΜ (Γενική Επιτροπή Αλιείας για τη Μεσόγειο) και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1967/2006 του Συμβουλίου σχετικά με μέτρα διαχείρισης για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στη Μεσόγειο Θάλασσα (ΕΕ L 347 της 30.12.2011, σ. 44).

β) «Μεσόγειος θάλασσα»: τα ύδατα στις γεωγραφικές υποπεριοχές 1 έως 27 της ΓΕΑΜ, όπως ορίζονται στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1343/2011·

γ) «δυτική Μεσόγειος θάλασσα»: τα ύδατα στις γεωγραφικές υποπεριοχές 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10 και 11 της ΓΕΑΜ, όπως ορίζονται στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1343/2011·

δ) «Αδριατική θάλασσα»: τα ύδατα στις γεωγραφικές υποπεριοχές 17 και 18 της ΓΕΑΜ, όπως ορίζονται στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1343/2011·

ε) «Εύξεινος Πόντος» (Μαύρη Θάλασσα): τα ύδατα στη γεωγραφική υποπεριοχή 29 της ΓΕΑΜ, όπως ορίζεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1343/2011.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

ΑΛΙΕΥΤΙΚΕΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

Μεσόγειος θάλασσα

Άρθρο 5
Ευρωπαϊκό χέλι

1. Όλες οι δραστηριότητες των ενωσιακών αλιευτικών σκαφών και οι λοιπές ενωσιακές δραστηριότητες αλίευσης ευρωπαϊκού χελιού (*Anguilla anguilla L.*), συγκεκριμένα οι στοχευμένες, παρεμπίπτουσες και ερασιτεχνικές μορφές αλιείας, υπόκεινται στις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

2. Το παρόν άρθρο ισχύει για τη Μεσόγειο και για τα υφάλμυρα ύδατα, όπως οι εκβολές ποταμών, οι παράκτιες λιμνοθάλασσες και τα μεταβατικά ύδατα.

3 Η αλιεία ευρωπαϊκού χελιού από ενωσιακά αλιευτικά σκάφη σε ενωσιακά και διεθνή ύδατα της Μεσογείου απαγορεύεται για συνεχή περίοδο τριών μηνών, η οποία ορίζεται από κάθε κράτος μέλος. Η περίοδος απαγόρευσης αλιείας είναι συνεπής προς τους στόχους διατήρησης που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ.1100/2007[13], τα εθνικά σχέδια διαχείρισης και τα χρονικά πρότυπα μετανάστευσης του χελιού στα οικεία κράτη μέλη. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν την περίοδο που ορίζουν στην Επιτροπή το αργότερο ένα μήνα πριν από την έναρξη ισχύος της απαγόρευσης αλιείας και οπωσδήποτε πριν από τις 31 Ιανουαρίου 2020.

[13] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1100/2007 του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2007, για τη θέσπιση μέτρων για την ανασύσταση του αποθέματος ευρωπαϊκού χελιού, ΕΕ L 248 της 22.9.2007, σ. 17.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

Δυτική Μεσόγειος θάλασσα

Άρθρο 6
Βενθοπελαγικά αποθέματα

1. Η μέγιστη επιτρεπόμενη αλιευτική προσπάθεια για τα βενθοπελαγικά αποθέματα στη δυτική Μεσόγειο θάλασσα για το 2020 καθορίζεται στο παράρτημα Ι του παρόντος κανονισμού.
2. Τα κράτη μέλη διαχειρίζονται τη μέγιστη επιτρεπτή αλιευτική προσπάθεια σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1022.

Άρθρο 7
Διαβίβαση δεδομένων

Τα κράτη μέλη καταγράφουν και διαβιβάζουν τα στοιχεία σχετικά με την αλιευτική προσπάθεια στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1022.

Κατά την υποβολή στοιχείων για την αλιευτική προσπάθεια στην Επιτροπή σύμφωνα με το παρόν άρθρο, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τους κωδικούς των ομάδων αλιευτικής προσπάθειας που ορίζονται στο παράρτημα Ι του παρόντος κανονισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

Αδριατική θάλασσα

Άρθρο 8
Μικρά πελαγικά αποθέματα

1. Τα αλιεύματα σαρδέλας (*Sardina pilchardus*) και γαύρου (*Engraulis encrasicolus*) από ενωσιακά αλιευτικά σκάφη στην Αδριατική Θάλασσα δεν υπερβαίνουν τα επίπεδα που καθορίζονται στο παράρτημα ΙΙ του παρόντος κανονισμού.
2. Τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη που αλιεύουν σαρδέλα και γαύρο στην Αδριατική θάλασσα δεν υπερβαίνουν τις 180 ημέρες αλιείας ανά έτος. Από το εν λόγω σύνολο των 180 ημερών αλιείας, επιτρέπονται κατ' ανώτατο όριο 144 ημέρες αλιείας σαρδέλας και 144 ημέρες αλιείας γαύρου.

Άρθρο 9
Βενθοπελαγικά αποθέματα

1. Η μέγιστη επιτρεπόμενη αλιευτική προσπάθεια για τα βενθοπελαγικά αποθέματα στην Αδριατική θάλασσα για το 2020 καθορίζεται στο παράρτημα ΙΙ.

2. Τα κράτη μέλη διαχειρίζονται τη μέγιστη επιτρεπτή αλιευτική προσπάθεια σύμφωνα με τα άρθρα 26 έως 35 του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1224/2009.

Άρθρο 10
Διαβίβαση δεδομένων

Όταν, σύμφωνα με τα άρθρα 33 και 34 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή δεδομένα που αφορούν εκφορτώσεις των αλιευθεισών ποσοτήτων αποθεμάτων, χρησιμοποιούν τους κωδικούς αποθεμάτων που παρατίθενται στο παράρτημα ΙΙ του παρόντος κανονισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Εύξεινος Πόντος

Άρθρο 11
Κατανομή αλιευτικών δυνατοτήτων για την παπαλίνα

Η αυτόνομη ποσόστωση της Ένωσης για την παπαλίνα (*Sprattus sprattus*), η κατανομή αυτής της ποσόστωσης μεταξύ των κρατών μελών και οι σχετικοί όροι που συνδέονται λειτουργικά με αυτή καθορίζονται, κατά περίπτωση, στο παράρτημα ΙΙΙ του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 12
Κατανομή αλιευτικών δυνατοτήτων για το καλκάνι

Τα ΤΑC για το καλκάνι (*Psetta maxima*) που ισχύουν στα ενωσιακά ύδατα στον Εύξεινο Πόντο για τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη, και η κατανομή των ΤΑC αυτών μεταξύ των κρατών μελών, καθώς και οι όροι που συνδέονται λειτουργικά με αυτά, κατά περίπτωση, καθορίζονται στο παράρτημα ΙΙΙ του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 13
Διαχείριση της αλιευτικής προσπάθειας όσον αφορά το καλκάνι

Τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη που διαθέτουν άδεια αλιείας για το καλκάνι σε ενωσιακά ύδατα στον Εύξεινο Πόντο, ανεξάρτητα από το συνολικό μήκος του σκάφους, δεν υπερβαίνουν τις 180 ημέρες αλιείας ετησίως.

Άρθρο 14

Περίοδος απαγόρευσης για το καλκάνι

Απαγορεύεται στα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη να ασκούν οποιαδήποτε αλιευτική δραστηριότητα, συμπεριλαμβανομένης της μεταφόρτωσης, της διατήρησης επί του σκάφους και της εκφόρτωσης καλκανιού στα ενωσιακά ύδατα του Εύξεινου Πόντου από τις 15 Απριλίου έως τις 15 Ιουνίου.

Άρθρο 15

Ειδικές διατάξεις σχετικά με τις κατανομές των αλιευτικών δυνατοτήτων στον Εύξεινο Πόντο

Η κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ κρατών μελών, η οποία προβλέπεται στα άρθρα 11 και 12 του παρόντος κανονισμού, δεν θίγει:

α) τις ανταλλαγές που πραγματοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 8 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013·

β) τις μειώσεις και τις ανακατανομές που πραγματοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 37 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009[14]·

γ) τις μειώσεις που γίνονται σύμφωνα με τα άρθρα 105 και 107 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009.

Άρθρο 16

Διαβίβαση δεδομένων

Όταν, σύμφωνα με τα άρθρα 33 και 34 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή δεδομένα που αφορούν εκφορτώσεις των ποσοτήτων αποθεμάτων παπαλίνας και καλκανιού που αλιεύονται σε ενωσιακά ύδατα στον Εύξεινο Πόντο, χρησιμοποιούν τους κωδικούς αποθεμάτων που παρατίθενται στο παράρτημα ΙΙΙ του παρόντος κανονισμού.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 17

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

[14] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2009, περί θεσπίσεως ενωσιακού συστήματος ελέγχου της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, τροποποιήσεως των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 847/96, (ΕΚ) αριθ. 2371/2002, (ΕΚ) αριθ. 811/2004, (ΕΚ) αριθ. 768/2005, (ΕΚ) αριθ. 2115/2005, (ΕΚ) αριθ. 2166/2005, (ΕΚ) αριθ. 388/2006, (ΕΚ) αριθ. 509/2007, (ΕΚ) αριθ. 676/2007, (ΕΚ) αριθ. 1098/2007, (ΕΚ) αριθ. 1300/2008, (ΕΚ) αριθ. 1342/2008 και για την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93, (ΕΚ) αριθ. 1627/94 και (ΕΚ) αριθ. 1966/2006 (ΕΕ L 343 της 22.12.2009, σ. 1).

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2020.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος